

тѣй, както сми го видѣли и разглѣдали много пѣти, като додохми тукъ въ Търново въ 1856 година, и послѣ ѣще нѣколко години, презъ които той си стоѣше и се вардеше все въ сѣщото си постройтелно положеніе; но не помнимъ добръ въ коя година бѣ, Турското мѣстно правителство се принуди да преправи мостъ-тъ, чрезъ който се влизаше въ Хисаря, и който бѣ двигателенъ, слѣдъ слѣдующата случка: въ едно зимно време, и по замръзналъ пѣтъ, минаваше една талига съ коніе по тожъ мостъ, за да влѣзи въ Хисаря, въ нея имаше туркини; по злощастіе талигата се притури, и падна отъ моста по край много дълбоката стрѣмна урва къмъ рѣката Янтра. Туркинитѣ се убихъ. Това и накара турското правителство да се распоряди, за да се преправи тоя мостъ, що води въ Хисаря отъ Каябангъ (отъ турекитѣ думи: „Кая каманакъ, но не „канара“, и „башъ“ глава, или *начяло*“). Когато ние най напредъ разглѣдахми тожъ входъ на Хисаря, влязохми презъ него и ние го намѣрихми въ слѣдующето положеніе: най напредъ ние сжглѣдахми, че отгорнята повърхность или пѣтя, по който се влязва въ Хисаря, е опрянъ о голѣми скали (канари), като изминяхми едно малко пространство, додохми до единъ мостъ, поставенъ надъ една яма, произходяща отъ единъ разцѣпъ на канарата; сжглѣдахми впрочемъ, че тоя тѣй поставенній мостъ е *двигателенъ*: понеже и отъ двѣтъ му страни се виждаха дебели синджири, заловени о двата му предни краища; и тие синджири се издигаха на нагорѣ и бѣхъ заловени съ другитѣ си два крайща о една добела дѣбава грида, задъ която сжзрѣхми и каменни малки стѣлбовидни постройки, устроени съ цѣль: за да служатъ съ горнята си часть като опори, о които се опираатъ и закрѣпѣятъ горѣупомянутитѣ дебели синджири, когато се дигни мостъ-тъ. Увѣрихми се т. е. че тоя мостъ, построенъ надъ разцѣпената канара, е *двигателенъ*. Той се дигаше на нагорѣ посредствомъ макара, що бѣ поставена на отгорнята часть на горѣказанната каменна постройка, прилѣпена о дървената дѣбава грида, що бѣ устроена въ видъ на голѣмъ портянъ об-